

Gode nyheter fra Shih Chia Chuang

N. P. Rasmussen

28-4-1930.

Elskede søsken i Herren.
Først vil vi takke for den of-
fervillighet som dere viser mot
oss og mot kineserne. Vi er så
takknemlige til Gud, at vi kan få
lov til å stå her ute i det mørke
land og være et lite lys. Vi er ikke
blinde for at det er eder Herren
bruket, og derfor takker vi Her-
ren for eder.

Våre anledninger her i Kina er
mange. Her er mange som søker
etter Gud, de er bare blinde for
Jesus som deres frelser, men for-
underlig er det å se hvordan Gud
virker på dem, så de kan komme
til Jesus. Og dette er våre mange
anledninger. Halleluja! (Joh. 6,
44-45).

Vi har nylig vært på en av Sve-
riges pinsemissjoner, hvor br.
Lundgren står som leder. Her hadde
vi to dagers møter med en for-
underlig åpning som Herren ga
oss i å forkynde evangeliet der.
Evangelier bringer velsignelse
med seg og det kjente vi i en sær-
lig grad blant disse søsken. Flere
av dem var fra sig selv av glede.
Vi fikk se hvad det er å danse or-
klappe i hendene til Herrens pris
og ære. To misjonærer danset av
glede for Gud, noen ble døpt i
den Hellig And og 17 blev begra-
vet med Jesus.

Mandag den 7. kom vi hjem og
hadde det travelt med å ordne f-
møtene som begynte tirsdag den
10. og holdt på til over søndag.
Vi hadde invitert en kinesisk bro-
der til å hjelpe oss og Gud brukte
denne broder på en forunderlig
måte. Vi fikk drikke av den ånde-
lige, uforfalskede melk. Det var
så overfylt med mennesker at
det var vanskelig å skaffe plass
til dem. Det var en god ånd over
alle møtene, som forløp uten for-
styrrelse. Det er ofte vanskelig å
få ro på møtene. Ingen må tro
det er som hjemme, men Herren
hjelper oss til å få folket stille og
lyttende. De har aldri vært vant
med det som de bør vennet til i
en forsamling. Vi undrer oss ikke
over, at Paulus så at kvinnene
skulde tie i forsamlingene. De er
ofte høirsstede.

Lørdag døpte vi 65 kinesere i
vann. Også vår lille sønn John
blev døpt. Blant kineserne var
det flere barn som alt hadde mot-
tatt den Hellig And som på pinse-
dag, og hvem kunde vel nekte dem
vannet, når de hadde fått den Hel-
lig And likesom oss. Ap. gj. 10, 47.
I en skole som vi har i en lands-
by er flere av barna døpt i den
Hellig And. Herren er den samme
idag som forud.

Søndag hadde vi brødsbrytelse
sammen med alle de kristne, hvor
vi priste Gud for det bånd som vi
var bunnet sammen med, og som
vi vil bevare slik at det ikke blir
brudd på samfundet med hveran-

Fire dagers festmøter med rik velsignelse. Massedåp. - Syke helbredes. - Stor interesse for de evangeliske sannheter.

Jeg behøver ikke å fortelle, at
strømmen fra Golgata flot ned til
oss, for der hvor det er samfund
har Herren forordnet velsignelsen.
(Salm. 133). Det er umulig å
skrive ned på papir alt hvad Her-
ren gjør blandt dette folk for at
Jesus skal bli æret. En ung mann,
hvis ben efter lægenes utsagn måtte
settes av, er blitt fullstendig
helbredet. Vi var en tid bange for
at han ikke skulde komme tilbake
og gi Gud æren, men nu kommer
han.

Det var fire dager med travel-
het blandt alle disse kinesere, men
Herren hjalp og ga stor styrke.
Folket i byen her er forundret
over den fremgang vi har. De vet
ikke at det er Herren som fører
sin egen sak frem.

Da vi var ferdig med våre mø-
ter, var vi nede og hjalp vår
danske søster, som står i den Apo-
stoliske kirke. Her hadde vi tre
dagers møte og mange folk kom.
Et telt var reist i gården, da det
ikke var plass i lokalet. Gud ga en
åpen dør og evangeliet fikk lyde.
Det var glede både blant kinesere
og utlendinger. Vi døpte 20 kine-
sere i vann og flere blev døpt i
den Hellig And. Det var salig å
være der. Herren har brukt vår
søster, ja er det ikke herlig at
Herren kan bruke sine små red-
skaper her i dette mørke land? Et
lite lys lyser godt, hvor det er
mørkt. Halleluja.

Vi forstår at dette vilde glede
eder, søsken. La oss holde ut, så
skal vi være med og bringe nekene
hjem.

Bed for oss alle. Vi er eders i
Jesus forbudne.

N. P. Rasmussens.
Shih Chia Chuang, Hopei China.

Kamma Rasmussen

Kjære søsken i Herren!
Lovet være den Herre Israels
Gud, han som gjør underfulle
ting. Salm 72, 18.

Tiden løper hurtig. Det er nu
7 måneder siden vi kom her til-
bake til stasjonen. Når vi ser på
tiden som har gått, kan vi ikke
annet enn takke Herren for hvad
han har gjort. Store anledninger
har vi til å forkynde evangeliet
om Jesus, og når vi kommer ut i
landsbyene flokkes de som barn
omkring oss og med stor interes-
se lytter de til Ordet. Mange sy-
ke kommer man med og vil vi skal
be for dem. Var ute hos en gam-
mel kvinne som var meget syk.
Hun bad oss å be for henne, at
Jesus snart måtte hente henne
hjem til sig. Mens vi bad for hen-
ne begynte hun å love og prise
Herren i nye tunger. Hjertet var

overfylt av glede ved tanken på at
hun snart skulde få hjemlov. Hen-
nes tanker var ikke jordvendte,
hun hadde noe bedre i vente. Hal-
leluja. — En dag kom en kvinne
gledesstrålende med sin lille sønn
på armen og spurte om jeg kunde
huske, at for flere år tilbake bad
jeg om I vilde be Gud om at jeg
måtte få en sønn, da jeg ingen
barn hadde. «Her er han», sa hun.
Gud herte bønnen.

Søskende, det vilde gledet eder
om I kunde ha vært med i de fire
dagers møter. Vi begynte med bøn-
nemøte klokken 6,30 og lokalet var
nesten fullt. Ut på dagen kunde
vi ikke få plass til alle som kom.
Barna satt på platformen og enda
måtte noen stå utenfor. Ja, Gud
er god.

Efter møtet kom en kvinne lø-
pende frem til platformen, kastet
sig ned og ropte til Gud om
frelse. Vi spurte henne hvad hun
hadde på hjertet. Hun fortalte da
at hun hadde kvalt sin lille datter
og bad nu Jesus om å forlate
henne hennes synder.

Kjære søsken, bed meget for
oss og dette folk. De trenger me-
gen forbønn.

Med kjærlig hilsen fra eders
ringe søster i Herren

Kamma Rasmussen.

Ida Lorentzen og

Marie Paulsen

Elskede venner i Kristus!
Jesus er den samme idag; han
ynkes over folket (4. Mos. 6, 24-
27). Vi synger i en sang: «Hør
du ropet fra Kinas millioner», fra
hjerter som sukker i løndom efter
hjelp. De kjønner ikke Jesus, som
«letter tungest byrde, når i bønn
til ham vi går». — Priset være Je-
sus for hver og en som er frelses-
ut av hedenskapets mørke, som
har funnet fred hos Jesus.

Var velsignede møter de fire da-
ger hjemme i S. C. C. Landsby-
folket var møtt frem i riktig fest-
stemning og med hjerter fulle av
forventning. Jeg tror ingen gikk
skuffet hjem. En kvinne blev en
gang bragt hit. Hun var lam i beg-
ge benene, hadde prøvet mange
læger og brukt mange penger.
Ingenting hadde dog hjulpet —
hun blev bare værre. Men det in-
gen annen i verden kunde, det for-
mår Jesus. Nu priser hun Jesus
som har helbredet henne. Flere i
familien er frelst.

En dag vi var ute i en landsby,
traff vi på veien en mann som bad
om et testament. Han spurte om
vi var fra S. C. C. I samtalen
løp fortalte han: I vår landsby var
engang en syk kvinne som blev
bragt til eder. Vi trodde alle hun

snart skulde dø, men nu går hun
frisk og glad hjemme.

— I disse dager er det tea-
ter rundt om i landsbyene, og
mange folk pleier da å være sam-
let. Vi søstre og noen evangeli-
ster fordelte oss da rundt på
markedsplassene og holdt flere
møter. Vi delte også ut mange
evangelier og traktater. Guds ord
skal ikke vende tomt tilbake.

I en landsby var vi tre dager
og besøkte mange hjem. De syke
sendte bud efter oss for at vi
skulde be for dem. I et hjem hadde
en liten gutt vært syk. De tro-
ende hadde bedt for ham, og da
han blev frisk, besluttet familien
sig til å ville tro på Jesus og ka-
stet ut avgudene. Der i hjemmet
hadde vi et godt møte, hvor mange
folk var samlet. Alle bad oss snart
komme igjen. Det er aldri vanske-
skelig å samle folk her. Er vi ute
på husbesøk, er det mange som
kommer inn fra gaten for å høre
både evangeliet og sangen om
Jesus.

På utstasjonen går også arbe-
idet frem. Fra alle plasser ber de
om hjelp i arbeidet. Høsten er
stor og arbeiderne få. Det er sant
som det står i Hebr. 44, 19, at
vi er spredt på muren — den ene
langt fra den annen. Må Jesus ut-
ruste menn og kvinner her ute til
å gå ut blandt sine landsmenn
med frelsens budskap. Takk og
lov, Jesus-navnet blekner aldri.
Så lenge solen skinner skal hans
navn skyte friske skudd i form av
dyrekjøpte brødre og søstre. Salm.
72, 17; 1. Pet. 1, 3.

Takk for all forbønn og hjelp.
Snart gryr den evige morgen, da
vi skal samles i himmelhjemmet.
Kanskje det også finner gjen-
klang i vennenes hjerter, hvad vi
synger i en sang: «Nest Jesus
kanskje det vil glede dig mest å
treffe kinesere der».

Mange hilseener fra eders i Jesu-
forenede søstre

Ida Lorentzen og Marie
Paulsen.

Ida Andersen

26-4-30.
Kjære søsken i Kristus!

Som jorden der gir sin grøde,
og som jorden lar sin sæd opvok-
se, således skal den Herre, Herre
la rettferdighet og lovsang vokse
op i alle hedningers påsyn. Es.
61, 11.

Ja, priset være Herren, at det
ikke er ved makt eller styrke det
te skal skje, men ved Guds And.
Nu er det 5 måneder siden jeg
kom her ut til Kina — til landet
med de mange millioner som er

uten håp og uten Gud. Hvilken
veldig nåde Herren betrodde oss,
som fikk lov til å vokse op i et
land, hvor vi like fra våre tidlig-
ste år hadde leilighet til å høre
Guds ord og nyte mange av de
goder som evangeliet bragte med
sig. De første måneder bodde jeg
hos familien N. P. Rasmussen og
leste språk, men nu virker jeg ute
på utstasjonen, som ligger en mils
vei fra S. C. C. I denne landsby
er det omkring 4-500 hjem. Vi
merker det er åpent for evange-
liet og tror at Guds And virker i
hjertene, så Guds ords sæd som vi
får nåde til å så ut, skal bære
frukt til manges frelse. Folket er
villig til å komme og høre og ofte,
når det er sykdom i hjemmene,
sender de bud efter oss for at vi
skal komme og be til Gud for
dem. Vi har alltid en skare nys-
gjerrige som følger efter oss, og
da er det rik anledning til å vid-
ne for dem om den sanne Gud og
hans kjærlighet i Jesus. En kvin-
ne som hadde en meget dårlig
fot, så hun slett ikke kunde gå,
blev kjørt hit for å søke hjelp.

Hun hadde aldri før hørt Jesu-
navnet nevne, og nu, efter å ha
bodd hos oss en måned tid - og
hørt Guds ord og vært under for-
bønn, er hun blitt så kjekt at hun
kan gå på sine ben. Men herligst
av alt: Herren har oplyst hennes
hjerte, og nu har hun fjernet av-
gudene i sitt hjem og vil følge Je-
sus. Vi holder møter i hennes
hjem og flere av familien der vil
nu også tro på Jesus.

Til noen av eder, søsken, har vi
visst fortalt om den lille døvstum-
me pike, som Gud har helbredet
så hun nu synger og priser Jesus.
Ja, disse for verden fattige ha:
Gud utvalgt til å være rike i tro,
og arvinger til det evige liv. (Jak.
2, 5). — Også ute i de omkring-
liggende landsbyer merker vi at
Herren virker med og stadfester
sitt ord. Flere av de kristne er
varme bonnesjeler og Herren hører
bønn. Flere har latt sig frelse,
deriblandt en velstående mann i
en by som heter Kao Tsuan Tsuen.
Da vi første gang kom til denne
manns hjem for å holde møte, var
det fullt til trengsel, så vi måtte
fortsette møtet ute på gaten.
Folk stod opp på hustakene og al-
levegne og lyttet. De bad oss inn-
trengende om snart å komme
igjen så de kunde få høre mer.

Gud er god. Han baner vei for
sitt ord og stadfester det med
medfølgende tegn. Mørket er dog
stort her ute. Vanskeligst er ar-
beidet blandt kvinnene, hvorav de
fleste ikke kan lese og derfor er
avhengig av hvad de hører. O, sø-
sken, bed Herren oppvekke flere
evangelister og bibelkvinner av
folkets egne, fordi høsten er så
stor.

Tidene er urolig her, det gjæ-

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste. Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite...

Abonnementpris er: For enkelt nr. 20 str. kr. 2.00 for halvåret...

Kongomisjonen.

Br. Alb. Christiansen har møtt megen motstand og mange hindringer ute på arbeidsfeltet...

Da vi er sikker på at det vil interessere mange av våre lesere å høre at Alb. Christiansens datter Ruth er reist ut til Kongo...

Søster Ruth Christiansen reiste i 1924 sammen med sine foreldre til Kongo, hvor de virket som misjonærer...

Søster Ruths lengsel har gått mot å få komme ut til Kongo igjen. Kort tid efterat hun ifjor blev medlem av Oslo I. baptistmenighet...

Hvad jeg så derute kan jeg aldri glemme. Og hele tiden siden jeg kom hjem, har jeg følt at Gud har kalt mig dit ut igjen.

Om søster Ruths utdannelse er å meddele at hun har middelskoleleksamnen halvannet års sykepleierskuleutdannelse på «Det norske Diakonhjems»...

«Min bønn er nu at Gud må reise mig, så Han som kalte mig, kan få bruke mig. Og er det så at Han vil ha mig til Kongo, så åpner han nok vei, selv om det ser vanskelig ut.»

Herrén åpnet vei. Hun kommer og meddeler at en person som ønsket å være ukjent, har tilbudt å bekoste utreisen...

pen fredag den 16. mai med S.S. «Paris». Det er tanken at hun skal oppholde sig i Bryssel...

Fra India.

Den 27-—1930.

Våre elskede venner. Fred! «Herrén er god, et vern på trengselsdag og han kjenner dem som tar sin tilflukt til ham.»

Som dere har sett av «Misjons-Røsten» så har vår elskede og trofaste kasserer broder Gustav Larsen frasagt sig tjenesten...

Vi ønsker gjennom disse linjer å uttrykke vår hjerteligste takk til ham for all hans opofrelse og velvilje under disse 6 år.

Eders i Jesus for sjeles frelse broder og søster

Frank og Ananda Desmond. Ranchi, B. N. Ry, India.

Herrén er din læge

og dette ønsker han å være så lenge han har sitt folk på jorden, og så lenge sykdom finnes, har Gud forordnet lægedom; dette gjelder for hele vår tidsalder...

Resterende kontingent.

Med dette nr. følger innlagt postanvisning til de av våre abonnenter som skylder for siste halvår 1929 og for første halvår 1930.

Vi har hittil ikke hatt meget bry med kontingenten, og de utestående restanser er ikke store.

Utgiftene vedrørende bladet må jo betales mest mulig punktlig, og da bladpengene skal dekke alle krav ved utgivelsen...

Imidlertid håper vi at venne- som den gode budbringer fra nær og fjern, og at man nødvendig skiller lag med den.

Lykketreff — eller er Gud personlig med?

Av misjoner Torkild Rasmussen, f. t. U. S. A.

Idel godhet og miskunnhet efterjager den hvis tillit Herrén er. Særlig når man vet at alle ting tjener den til gode som elsker Gud. Mange ganger må man stau-se og andres over Guds underbar-le godhet mot en. Mange vil kal-le det for å ha lykken med sig...

Blandt tillater Herrén å la oss komme i prøve for å vise sin frel-ses makt og føre oss ut derfra. Eller gi oss en kamp for å la oss se seiren, ti hvorledes skulde man seire uten kamp?

Allerede på skibet til Staterne var jeg litt fristet, om det var rett og om det kunde lønne sig for misjonen å ta over Amerika.

Midt på Atlanterhavet efter et møte på skibet kom en velkledd mann til mig og sa: «Det var et deilig møte, jeg bare manglet en ting i møtet og det var at der ikke blev tatt opp kollekt!»

Møtene har vært velsignedt og fruktene har ikke uteblitt heller. Herren kaller syndere til sig og gir nåde full og fri, så sorgen forvandles til glede, når byrdene fal-ler av. Det har gledet en å se mange som lot sig lede av ordet til å bli døpt til Jesu død for også å opstå med ham.

Er det lykketreff? Jeg tror at det er Guds omsorg for sine barn! Hvilken fryd å høre søster Uldahl i Chicago stå og vidne så gledestårerne fløt. Hun var døds-dømt av sykdom og opgitt.

Hun hadde sagt farvel til sin mann og familie og fikk se litt av himlens herlighet. Plutselig trådte Her-ren til som svar på bønn, og nu stod hun og priste Herrén i forsam-lingen. Doktoren erkjente at det var Gud som hadde æren her. Halleluja!

Eller Mrs. P. som var hentet i politivognen og lagt i spennetrøy-ken og ført på sinnsykehuset. Hvil-ken fortvilelse for familien å vite at hun var der, et sted som min-ner en om helvede, hvor demonene regjerer menneskene.

Der var som selve den onde tale for å få tvil i oss. Men takk og lov, idag er Mrs. P. hjemme hos sin familie igjen, ute fra det fryk-telige sted. Mange herlige ople-velser kunde skrives, men for plassen skyld nøies jeg med det-te. Guds ord sier at disse tegn skal følges dem som tror.

Der er glede kan I tro hos fami-lien. Ikke minst er de gamle for-eldre glade.

Det har ofte idyt for mig i de siste dager: «Salig er I som ser det I ser, og hører det I hører!» Tenk at det samme kan sies nu om et folk som får høre evangeli-et til salighet og får se samme evangelium åpenbart i synlig re-sultat også til salighet for de som får se det! Halleluja! Det er bedre enn tomme seremoni-øvelser.

Skriver dette fordi jeg vet at det gleder alle som elsker Jesus og hans gjerning. De åndelige bes-kuer Mesteren og ikke redskap-et. Derfor får Jesus alene ære og pris. Må Herrén få sin vei med oss, så helt at han kunde betro oss enn mer av evangeliets hemmelighet til frelse for de tu-sener som lider og har det ondt.

Gleder oss over at det stunder til at vi skal forlate Staterne for å reise videre til Kina. Vi har fått flere breve. Alt står vel til. Br. Wen (postmesteren) skriver også og hilser eder. Det skal bli her-lig atter å få se dem og få opphøi Jesus for kineserne.

Husk oss i eders bønner. De hjerteligste hilseren til Eder alle. Eders i Herren bevarede søsken.

Agnes, Torkild og Lili-Ann Rasmussen.

ORD FOR DAGEN:

Berge kan vel vike og høie men min miskunnhet skal ikke misse dig og min freds-pakt skal ikke misse Herren, din forbærner.

Hvorledes fæes vekkelse?

- Når kan man vente vekkelse? 1. Når de ugudeliges ugudelighet bedrover, ydmyker og knuser de kristne. 2. En vekkelse kan ventes...

Vennlige ord

er jordens deiligste blomster, gjør ringe hjem til et paradiskjønneste slags. Benytt dem kjære, og især i familiekretsen. Kostbare juveler, det beste middel for sårede hjerter...

Søndagsskole- og ungdomsskole

holdes fra 22. til 27. juli 1930 «Fredly» ungdomsskole ved Idaros. Søndagsskolearbeidet ungdom innbydes til å delta i...

Foredragsholdere

styrer O. J. Øie, først D. Ø. pastorene Thorbjørnsen, Nelsen og N. W. Nelson samt Hurlen og Svendens.

Innmelding med innmeldepenger kr. 5.00 innen 1. juli des til Norsk Søndagsskole Møllergt. 20, Oslo.

Baptistseminariet

Stockholm, har mottatt en på 100,000 kroner til reisebid-diefond for studier i utlandet

